Szalay László Pál

Sirám a Notre-Dame élő köveiért

Tűzfészket csihol az éj
Félek a pusztulaté e tér
Kőbe bújna a láng
A jókedvvel e napon
A pokol elbánt
Retusált képek között
Fiacskád kérdi
Quasimodo hová költözött?
Koromban nem marad
Hamu s könny fakad
Lassacskán felfogod
Ami volt
Reggelre végleg elfogyott
Mint a kifli a péknél
Mert nem zsömlére éheztél
A lélek temploma mégsem halott
Bár a Notre-Dame most több mint kopott
Az abbé csak zokogott:
Ite missa est
S millió kétlábú lélekharang
Világszerte tovazeng.